

tego rozwiązania Komisja argumentowała, że skarżąca nie spełnia wymogów określonych w art. 5 regulaminu pracowniczego. W szczególności instytucja ta stoi na stanowisku, że rodzaj dokumentów potwierdzających kwalifikacje (diploma di Addetto agli Uffici Turistici) nie pozwala na zaszeregowanie jej w grupie B*4 stopień 2, którą przyznano jej w umowie.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi;

- okoliczność, że wymogi stawiane przez ogłoszenie o konkursie COM/2004/5352/R leżącego u podstaw postępowania w sprawie powołania skarżącej oraz niniejszego postępowania nie wskazują by kandydaci musieli mieć określony rodzaj dokumentów potwierdzających kwalifikacje;
- naruszenie oraz błędne zastosowanie art. 5 ust. 3 lit. a) pkt ii) oraz iii) regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot europejskich. Skarżąca podnosi w tym względzie, że z jednej strony dyplom, o który chodzi stanowi dokument zaświadczenia, że zainteresowana ukończyła trwającą 3 lata szkołę średnią dającą jej tytuł zawodowy otwierający dostęp do wyższych studiów, a z drugiej, że w okresie pomiędzy 1 maja 2001 r. a 30 kwietnia 2004 r. zajmowała we Wspólnym Centrum Badawczym Ispra stanowisko identyczne z tym, będącym przedmiotem konkursu w niniejszej sprawie;
- naruszenie art. 14, 47 do 50a warunków zatrudnienia innych pracowników;
- naruszenie zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- bezprawność działania administracji z punktu widzenia naruszenia zasady pewności prawnej i nierównego traktowania.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2005 r. — Generalitat Valenciana przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-357/05)

(2005/C 281/60)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Generalitat Valenciana (Walencja, Hiszpania)
[Przedstawiciel(-e): adwokat José Vicente Sánchez-Tarazaga Marcelino]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2005) 1867 wersja ostateczna z dnia 27 czerwca 2005 r. w sprawie

zmniejszenia pomocy udzielonej z Funduszu Spójności grupie projektów nr 97/11/61/028.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma swoje źródło w decyzji Komisji C(97) 3882 z dnia 5 grudnia 1997 r., na mocy której realizowany w Hiszpanii projekt nr 97/11/61/028 o nazwie „Projekt odprowadzania i oczyszczania ścieków w regionie Morza Śródziemnego Autonomicznej Wspólnoty Walencji” (projekt ogólny obejmujące 12 różnych projektów) otrzymał z Funduszu Spójności pomoc finansową w wysokości 75 011 715 euro. Ta pierwotna kwota została później podniesiona do 92 742 913 euro.

Po przeprowadzeniu kontroli Komisji stwierdziła szereg nieprawidłowości w zastosowanej procedurze udzielania zamówień publicznych, przede wszystkim przyjęcie doświadczenia jako kryterium udzielenia zamówienia i metody średniej ceny jako procedury oszacowania oferowanej ceny. W zaskarżonej decyzji, która zmniejsza o 2 217 537 euro udzieloną ogółem pomoc, pozwana utrzymuje, że naruszono art. 18 i 30 dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane⁽¹⁾ i art. 2 Rozporządzenia Finansowego Wspólnot Europejskich z dnia 21 grudnia 1977 r.

Na poparcie swoich żądań skarżąca podnosi, że:

- przepisy wspólnotowe wymieniają wyraźnie doświadczenie jako kryterium wyboru jakościowego, a kiedy nie wymieniają go w wykazie możliwych kryteriów wniosku, łatwo można stwierdzić, że ich wyliczenie było jedynie przykładowe, a nie wyczerpujące, i nie wykluczają one ewentualnego wykorzystania doświadczenia jako dodatkowego kryterium udzielenia zamówienia. Taki wniosek znajduje uzasadnienie w orzecznictwie wspólnotowym.
- w każdym razie jest jednoznaczne, że ujęcie doświadczenia jako jednego z kryteriów udzielenia zamówienia w warunkach zamówienia nie może być postrzegane jako ciężkie i oczywiste naruszenie w takim rozumieniu, w jakim zgodnie z przepisami i orzecznictwem wspólnotowym stanowi ono przesłankę odpowiedzialności;
- przepisy wspólnotowe nie zakazują wyraźnie stosowania metody „średniej ceny” jako mechanizmu oszacowania kryterium ceny, a orzecznictwo podnosiło zastrzeżenia wobec tego kryterium tylko wtedy, kiedy było ono jedynym stosowanym kryterium, ale nie kiedy występowało ono wraz z innymi kryteriami.

Strona skarżąca zarzuca ponadto naruszenie zasad bezpieczeństwa prawnego, ochrony zaufania, nieretroaktywności i proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 199 z 9.8.1993 r., str. 54.